

POSEIDON

EDIȚIE NOUĂ, NR. 5 / 2017

Mai mult decât profesie, pasiune!

REVISTA ȘCOLII MILITARE DE MAIȘTRI MILITARI
A FORȚELOR NAVALE „Amiral Ion Murgescu”
CONSTANȚA

CUPRINS

Interviu

<i>Interviu cu comandantul Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu”, comandor Viorel Vasile ROMAN</i>	1
<i>De vorbă cu locotenent comandorul Gabriel CREȚU, instructor în catedra de electronică și informatică a Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu”</i>	4

Tradiții și cultură militară

<i>Galeria comandanților, Contraamiral NEGULESCU AUREL</i>	7
<i>Marinari de ispravă</i>	9
<i>Gradele militare</i>	10

Despre noi...

<i>Călători pe drumuri de ape</i>	11
<i>Despre mine: Tîlvan Maria – Magdalena</i>	15

Evenimente

<i>Evenimente</i>	16
-------------------------	-----------

Știați că ...

<i>Kevlarul</i>	20
<i>Mici istorii - Istoria mierii de albine</i>	24
<i>Știați că ?.....</i>	25

Creație și umor

<i>Poezie</i>	27
<i>Lăsați-mă ce sunt!.....</i>	28
<i>Umor</i>	31

Interviu cu comandantul Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu”, comandor Viorel Vasile ROMAN

Domnule comandant, 28 de ani în slujba armatei pot părea mulți pentru unii, puțini pentru alții. Ați trecut prin aproape toate structurile Forțelor Navale și ați participat cu succes la misiuni în afara țării. Spuneți-ne câteva cuvinte despre dumneavoastră.

M-am născut în Constanța acum 50 de ani într-o familie de militar. Educația pe care am primit-o și mediul în care mi-am trăit copilăria m-au influențat în alegerea carierei. Astfel am ales să-mi urmez tatăl alegând cariera militară.

Obișnuit cu milităria de mic, am ales să fac Liceul militar de marină „Alexandru Ioan Cuza” pe care l-am absolvit în 1985 și

am continuat cu Institutul de Marină „Mircea cel Bătrân”.

După absolvirea Institutului, în 1989, am fost repartizat la vedeta torpiloare 209 din Divizionul 126 Vedete Torpiloare în funcția de comandant unitate de luptă observare, transmisiuni și radioelectronică. Un an mai târziu, începând cu luna octombrie 1990, am promovat în funcția de comandant vedetă torpiloare, apoi din iunie 1992, am ocupat funcția de comandant al secției de vedete torpiloare.

Între anii 1995 – 2003, mi-am desfășurat activitatea ca ofițer în statul major al Comandamentului Flotei Maritime.

Începând cu luna iulie 2003, am îndeplinit funcții în domeniul operații și

instrucție în cadrul Comandamentului Operațional Naval. În toamna aceluiași an am mers în garnizoana București, unde timp de 2 ani am urmat Academia de Înalte Studii Militare. După absolvire, am fost repartizat în funcția de șef al operațiilor și instrucției la Baza Navală.

Anul 2008 aduce o schimbare importantă în cariera mea, alegând să plec la Statul Major General ca ofițer pe probleme de forțe navale, până în 2011, când revin la dragostea dintâi, adică la Statul Major al Forțelor Navale – ocupând pe rând, funcții de șef birou, șef serviciu și șef secție unde am coordonat activitatea Forțelor Navale în domeniul doctrine, regulamente, manuale, standardizare, tradiții și cultură.

Începând cu luna august 2016 am fost împuternicit în funcția de comandant al Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu”.

Pentru a mă dezvolta și a putea îndeplini cu succes aceste funcții am urmat o serie de cursuri: cdt. VPR și VT (1991); specialiști navigație (1995); stat major „Folosirea în luptă a unităților de marină”(2001); limbă engleză (2001;2005); operații multinaționale întrunite „Joint” (2011) și cursul postuniversitar de perfecționare în conducere Forțe Navale (2012).

Dacă nu ați fi urmat o carieră militară, pentru ce profesie ați fi optat?

Aș fi ales tot cariera militară. Nu mă văd făcând altceva, nu cred că sunt făcut pentru altceva.

Sunteți pentru prima dată într-o structură de învățământ. Care au fost

motivele care v-au determinat să alegeți școala noastră ca următorul pas în cariera dumneavoastră?

Am fost prin aproape toate structurile Forțelor Navale dar niciodată într-o instituție de învățământ. După experiența pe care am acumulat-o de-a lungul timpului, am considerat că a venit momentul să ocup și o funcție într-o instituție de învățământ. Plecând de la statutul de *beneficiar* al acestei instituții (în funcțiile ocupate anterior), la cel de *formator* al celor care mâine vor fi în locul nostru. O funcție cu multă responsabilitate, care te obligă să faci totul pentru ca specialiștii de mâine să fie foarte bine pregătiți, atât din punct de vedere profesional dar și moral și totodată să reușești să modelezi caractere, să insuflă dragostea pentru această profesie care presupune multe sacrificii, multe frustrări și să reușești să faci adevărați militari.

Deși nu mă atrage o carieră didactică, cred că experiența mea, cunoștințele mele, lucrul cu oamenii și mai ales cu cei tineri, în formare m-au determinat să vin aici.

Ținând cont că aveți o perioadă scurtă de timp în școală, ați reușit să vă formați o echipă cu care să lucrați?

Este impropriu să spun o echipă, adică să-mi aleg câțiva oameni cu care să lucrez. Nu pot să-i nedreptățesc pe cei care fac parte din colectivul acestei școli. Fiecare la locul său de muncă, își face treaba și în consecință contribuie la bunul mers al școlii. Exact ca la vapor, „echipajul” meu este tot personalul școlii. Dacă o verigă cedează lanțul se rupe.

Sunt convins că împreună vom reuși să ducem faima școlii mai departe, să ne menținem în topul școlilor de același nivel și de ce nu „să urcăm mai sus”.

În condițiile actuale, credeți că învățământul militar se îndreaptă în direcția corectă?

Ce pot să spun este că, învățământul militar trebuie să rămână un mod de formare a tinerilor care să formeze, să educe, să disciplineze, să insufle dragostea de țară, patriotismul.

Atât timp cât vom putea aduce în atenția elevilor tehnică nouă, metode noi de predare și învățare, suntem pe direcția bună.

De ce un tânăr, ar trebui să opteze pentru o școală militară?

Uitându-ne puțin în istorie putem vedea că în istoria noastră, dar și a altor state, conducătorii acestora au urmat o carieră militară. O pregătire militară care te educă, te disciplinează, te formează, îți modelează caracterul și te ajută în final să dobândești acea capacitate, acea rațiune de acțiune în momentele critice și de-a putea lua decizia corectă.

Cred că acestea ar trebui să fie și să rămână un model pentru tinerii de azi.

Care sunt prioritățile și proiecte dumneavoastră pentru viitor?

Fiind într-o unitate de învățământ, prioritatea numărul 1 o reprezintă procesul de învățământ. De aceea ne dorim și lucrăm în acest sens, să atragem mai mulți tineri

către acest sistem. Este dificil dar nu imposibil.

Ne propunem să ridicăm nivelul procesului educațional, să îmbunătățim și să modernizăm baza materială de instrucție și învățământ. Toate acestea au început deja cu modernizarea spațiilor de cazare și îmbunătățirea procesului de învățământ cu dotări moderne la clase care să permită o predare și o abordare modernă a temelor.

Ele vor continua și sper să reușim să aducem această școală, unică în țară, la cele mai înalte standarde atât din punct de vedere al procesului de învățământ cât și al confortului și al dotărilor.

Care este cheia succesului pentru dumneavoastră?

Cheia succesului pentru mine a fost și va rămâne familia - este foarte important să știi că orice s-ar întâmpla, găsești în sânul familiei refugiul și liniștea sufletească de care ai nevoie; răbdarea de a lăsa lucrurile să-și urmeze cursul și niciodată să nu abdică de la principii.

Cred că la succesul fiecăruia dintre noi contribuie foarte mult capacitatea fiecăruia de a învăța din succesul și eșecul celorlalți. Eu pot să spun că am avut foarte multe lucruri de învățat de la toți șefii pe care i-am avut – am învățat ce să fac, dar și ce să nu fac.

Regreți ceva?

Așa cum am spus anterior, dacă ar fi să o iau de la capăt aș face exact la fel, aș alege tot cariera militară, sunt un om împlinit în plan familial, realizat din toate punctele de vedere, deci nu am ce să regret.

Ce așteptați de la elevi și de la personalul școlii?

Mi-aș dori ca personalul școlii să nu abdice în fața greutăților, să-și păstreze răbdarea și menirea de educatori, de formatori de specialiști, să nu uite că în mare parte contribuie la formarea caracterului și dezvoltarea profesională a acestora. De la elevi aștept mai multă seriozitate, onestitate și disciplină, să-și găsească modele de urmat, să-și propună țeluri, astfel încât să evolueze și să ajungă acolo unde își doresc.

În încheiere, doriți să transmiteți un gând colaboratorilor și subordonaților dumneavoastră?

Vreau să urez „echipajului” meu multă sănătate, putere de muncă, să le spun că sunt foarte importanți pentru mine, că îi respect și îi aștept alături de mine pe acest drum, pentru a ne îndeplini obiectivele. Așa cum am spus anterior pentru mine și „echipajul” meu *școala* este prioritatea numărul 1.

© Ștefania-Elena CHINDA

**De vorbă cu locotenent comandorul Gabriel CREȚU,
instructor în catedra de electronică și informatică a Școlii Militare de
Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu”**

Aveți o bogată activitate militară, atât la nave, cât și la uscat. Ne puteți spune cum a început totul?

Totul a început în 1990. Doar ce absolvisem clasa a VII-a și mă pregăteam să încep clasa a VIII-a. În acea vară am avut o discuție cu părinții mei. M-au întrebat ce profesie îmi doresc să urmez. Le-am spus că aș dori să devin ofițer de marină. Și am decis împreună că ar trebui să urmez cursurile Liceului Militar de Marină „Alexandru Ioan Cuza”.

Dintre toate unitățile la care ați activat, care v-a marcat mai mult și cum anume?

Sunt doar două. Nava Școală „MIRCEA” și Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion MURGESCU”. În primul caz, „SPIRITUL MIRCEA” a fost un element covârșitor. Să lucrezi pe o nava cu vele în timpurile noastre super tehnologizate și să participi la regate, a fost o experiență de neuitat. Îndrăgisem nava încă din anul trei de liceu. În acea vară minunată (campionatul mondial de fotbal din Statele Unite ale Americii), am efectuat un stagiu de practică la bordul navei, stagiul care m-a impresionat profund. Despre ȘCOALĂ pot să spun că din 2013 până în prezent trăiesc numai experiențe plăcute. Și la birou și în clasă și în ȘCOALĂ, mă simt înconjurat de oameni care îmi dau sentimentul că mă aflu într-o mare și frumoasă familie. Aș defini acest sentiment ca fiind „SPIRITUL MURGESCU”.

Putem spune, prin natura activității de predare, că aveți totodată și o carieră didactică. Cum vă simțiți la catedră, în fața atâtor elevi?

Foarte bine, natural. Știu că prin natura profesiei trebuie să încerc și să reușesc să fiu un exemplu personal pentru elevi. Fără a părea lipsit de modestie, cred că mă descurc.

Dacă ați avea ocazia să dați timpul înapoi, unde v-ați opri și ce anume ați schimba?

În general, sunt mulțumit de deciziile pe care le-am luat până în prezent. Totuși, sunt momente în care stau și mă întreb cum ar fi fost dacă...? Dacă aș fi ales cariera de

medic și aș fi lucrat în Germania acum. Dacă aș fi ales să devin sondor petrolist și aș fi lucrat în Norvegia acum. Cum m-aș fi simțit? Doar mă întreb.

Ne puteți spune care este cea mai ciudată, experiență pe care ați trăit-o în calitate de cadru militar?

Din păcate, au fost destul de multe. Doar două cred că m-au afectat destul de mult. Ambele situații fiind legate de decizii politice bahice. „Tăierea salariilor” și scandalul manipulator al „pensilor nesimțite”. Nu mă simt confortabil să detailez.

Cum vedeți dumneavoastră viitorul marinei militare?

Din punct de vedere al dotării, viitorul sună destul de bine. Programul de modernizare al celor două fregate tip 22 și achiziționarea de corvete multirol noi este încurajator și generator de speranță.

Consider că cea mai importantă componentă a Forțelor Navale este personalul. Plecările din sistem și lipsa de interes a absolvenților de liceu pentru sistemul militar în general și pentru ȘCOALĂ în particular, exprimă o incertitudine generată de sistemul militar și generează o vulnerabilitate deloc de neglijat. Aștept, „cu atenție și îngrijorare”, procesul de admitere în ȘCOALĂ din acest an.

Cum reușiți să îmbinați activitatea profesională cu cea de părinte?

Cu ajutorul soției. Ca profesor ai nevoie de mult timp pentru pregătirea

cursurilor. Dacă nu ajunge timpul alocat la ȘCOALĂ, mai lucrez acasă și după amiaza .

Care este cea mai frecventă întrebare pe care v-o adresează băiețelul dumneavoastră referitor la profesia pe care o aveți?

Este prea mic să mă întrebe despre profesie. Acum el este fascinat de telecabină, telegondolă, telescaun, teleski. Tot ce este cu atârnat de un cablu și se mai și mișcă. Totuși, când mă vede că mai „șurubăresc” prin casă sau la mașină, vine și mă „ajută”. Este interesat de ce fac, mă întreabă ce fac, ce sunt și la ce folosesc componentele respective, ce ustensile folosesc. Are interes pentru lucruri practice, ceea ce este încurajator.

Dacă băiatul dumneavoastră și-ar dori să vă calce pe urme, l-ați încuraja să o facă? De ce?

Nu l-aș încuraja. Cred că o carieră civilă îi poate oferi o paletă mult mai largă de posibilități și oportunități. Desigur asta el va decide.

Care sunt pasiunile dlui Lt.cdor Crețu Gabriel?

Drumețiile pe munte și familia. Iubesc muntele într-un mod fără echivoc. De familie ce să mai zic.

Unde vă vedeți peste 10 ani?

Tot în sistemul militar. Și sper tot în ȘCOALĂ.

Ce sfat aveți pentru elevii Șc.Mil.M.m.F.N.? Dar pentru viitoarele generații de elevi?

Pregătirea continuă. Chiar dacă absolviți ȘCOALA, să nu credeți că procesul de pregătire s-a încheiat. El doar a început. Mai mult decât atât, încercați în fiecare zi să răspundeți la cel puțin o întrebare, fie de natură profesională, fie de cultură generală. Imaginați-vă cum ar fi dacă într-un an ați găsit răspunsuri pentru cel puțin 365 de întrebări?

Vă mulțumesc pentru timpul acordat și vă doresc o carieră cât mai frumoasă, liniștită, care să vă aducă numai satisfacții și să ne revedem cu bine și peste mulți-mulți ani!

Și eu vă mulțumesc. sunt onorat și măgulit că stau în fața dumneavoastră și pot privi la viitorul forțelor navale cu speranță și încredere. Vă doresc vânt bun de la travers! lupii de mare știu de ce!

© elv. Maria-Magdalena TÎLVAN

GALERIA COMANDANȚILOR

Contraamiral NEGULESCU AUREL Comandant al școlii în perioada 1920 - 1921

Negulescu C. Aurel, fiul Mariei și al lui Costică Negulescu, născut la Bâscoveni, comuna Gălăteni, județul Teleorman, în 1 august 1879, avea să devină unul din cei mai apreciați ofițeri ai Marinei.

Școala primară, Negulescu a făcut-o la Bâscoveni, iar restul învățământului secundar l-a Liceul „Matei Basarab” din București, pe care îl absolvă în 1897. Își continuă studiile la Școala Militară de Artilerie, Geniu și Marină din București, până în 1899. Începând cu 1 iulie 1899 obține gradul de sublocotenent și este repartizat la Școlile Marinei, mutate de la Galați la Constanța, în toamna anului 1899.

Într-o notă de caracterizare din octombrie 1899, șeful său de corp, locotenent-comandorul Constantin Bălescu, comandantul Școlilor Marinei, preciza: „În timpul verii a fost ambarcat pe vasul-școală Ștefan Cel Mare. Șeful său direct arată că s-a ocupat cu multă pricepere și a câștigat mult în cunoștințele generale ale marinei”.

În anul următor, fiind ambarcat pe nava-școală Mircea, care naviga între Constanța și Sulina, comandantul Diviziei de Mare, Emanoil Koslinski nota: „Ofițer care promite mult. A dovedit aptitudini frumoase pentru marină. Conduita prea bună. Ținuta corectă”.

În anul școlar 1903-1904 a activat ca director de studii al Școlii de Marină din Constanța.

Începând cu 1 mai 1904 a fost înaintat la gradul de locotenent și numit instructor la Școala de Artilerie, Geniu și Marină. I se oferă ocazia de a face o călătorie în interiorul continentului american, pe fluviul Mississippi, având posibilitatea să cunoască modul de viață, obiceiurile și tradițiile popoarelor cu care a venit în contact în porturile Mediteranei, Mării Nordului, oceanelor Atlantic și Pacific, precum și viața aspră a marinarilor.

În 1904 efectuează un nou stagiul de ambarcare pe bricul Mircea, cu care navigă în Marea Neagră. În urma acestui stagiul, este apreciat de către comandantul Diviziei de Mare, Eustațiu Sebastian ca fiind „un ofițer eminent, modest și studios”.

Începând cu 1 aprilie 1905 este detașat la Școala de Pilotaj și Hidrografie din cadrul Diviziei de Dunăre, fiind ambarcat pe vaporușul PRUTUL, unde va fi apreciat de comandantul Diviziei de Dunăre, căpitan-comandorul Nicolae Barbieri ca fiind un „ofițer eminent din toate punctele de vedere, cult, muncitor, devotat serviciului, respectuos față de superiorii săi și posedă unul dintre cele mai frumoase caractere”.

În 1906 absolvă cursurile Școlii de Torpile din Pola, specializarea Arme sub Apă, iar în 1907 preia comanda vedetei nr. 3 CPT. MIHAIL ROMANO.

Începând cu 1 aprilie 1908 a fost mutat la Divizia de Mare, iar cu 10 mai 1908 este înaintat la gradul de căpitan. Timp de un an a funcționat în cadrul Depozitelor Generale ale Marinei, iar la 1 aprilie 1910 este mutat la Școlile Marinei, fiind numit ofițer secund la bricul Mircea și însărcinat administrativ al navei, care a efectuat numeroase ieșiri în mare.

Între 1911 - 1916 a fost detașat la S.M.R., comandând cargoul TURNUL SEVERIN (1913) și pasagerul PRINCIPESA MARIA (1914).

La 1 august 1915 a fost înaintat la gradul de locotenent-comandor.

În 1916-1917 a comandat Sectorul Fluvial Zimnicea.

La 1 septembrie 1917 a fost avansat la gradul de căpitan-comandor și totodată

a preluat comanda monitorului MIHAIL KOGĂLNICEANU, iar la 7 iunie 1918 a fost numit comandantul crucișătorului auxiliar REGELE CAROL I.

La 30 iunie 1918 a fost demobilizat iar de la 20 septembrie 1918 a funcționat la Convoitul de Aprovizionare al Marinei.

Începând cu 23 decembrie 1918, a fost detașat la S.M.R.

Revine în cadrul Diviziei de Mare la 15 mai 1920, iar în luna septembrie, devine primul comandant al Institutului Maritim, recent înființat.

În 1921 a fost numit șef de stat-major al Forțelor Navale Maritime și comandant al Grupului de Torpiloare, iar în 1922 ajutor al comandantului Bazei Navale Maritime.

A predat cursuri de matematică la unele școli din Constanța și Bacău și a fost secretar general al L.N.R.

A fost pasionat de astronomie și literatură, fiind unul dintre membrii Societății Astronomice Române și un colaborator frecvent al revistei „Orion”. A condus revistele „Ziarul științelor și călătoriilor”(12 ani) și „Marea noastră pentru tineret” (4 ani) și a colaborat la revistele editate de L.N.R., precum „România maritimă și fluvială” și „Marea Noastră” pe care a condus-o o perioadă, sub pseudonimul „Moș Delamare”, etc.

A publicat numeroase lucrări, printre cele mai valoroase se numără: „Ce e cazarma? Însemnări ale unui fruntaș socialist”, „Războiul sub apă pe înțelesul tuturor”, „Cea mai puternică armă din lume” etc.

În întreaga sa carieră militară a fost decorat cu Ordinul turc „Medgidie” în grad de ofițer (1910); Ordinul „Coroana

României” în grad de comandor, Medalia „Avântul Țării” din 1913 și Medalia „Bărbăție și credință” clasa I (1912), Ordinul „Coroana României” cu spade în grad de ofițer (1916), „Semnul onorific pentru 25 de ani de serviciu” (1918), Ordinul francez „Legiunea de Onoare” în grad de cavaler și Ordinul „Coroana

României” cu spade în grad de ofițer cu panglică de „Virtutea Militară”.

Bibliografie: Moșneagu Marian „Dicționarul marinarilor români” editura Militară, București, 2008.

© Ștefania-Elena CHINDA

MARINARI DE ISPRAVĂ

“Sunt destui acei cari își petrec viața numai în scopuri materiale, iar noi, grupul nostru de astronomi-amatori, ne vom mângâia cu gândul că facem parte dintr-o clasă privilegiată, în contact veșnic cu cerul, cu natura ce ne înconjoară”

Victor Anestin (1875 – 1918) în revista „Orion” (1907)

Observatorul Astronomic „Amiral Vasile Urseanu” este singurul observator astronomic din capitală deschis publicului. Își datorează existența, în primul rând amiralului Vasile Urseanu, dar și popularizatorului de astronomie și știință Victor Anestin.

Istoria Observatorului astronomic începe în 1908, când Victor Anestin îl cooptează pe amiralul Urseanu în Societatea Astronomică Română „Camille Flammarion”. Amiralul devine președintele Societății Astronomice a cărei scop era înființarea unui observator astronomic popular care să servească la propagarea astronomiei în rândul maselor.

Activitatea de astronom amator a lui Victor Anestin și renumele său în epocă au atras mulți ofițeri de marină în paginile revistei *Orion* și în rândurile Societății Astronomice Române „Camille Flammarion”. La înființare, în 1907, promotorul și inițiatorul inițiativei, Anestin, își păstrează pentru sine postul de secretar, iar titlurile onorifice le rezervă unor oameni mai influenți și mai bine situați oficial, în măsură a asigura mai bine perspectivele și interesele legitime ale acestei asociații private non-lucrative (non-profit cum se spune astăzi). Astfel, vicepreședinte era căpitanul comandor

Cătuneanu, directorul Institutului Geografic al Armatei, iar printre membrii comitetului de conducere se numărau locotenentul de marină Aurel Negulescu (care semna în *Orion* cu pseudonimul „B.B. Delamare”, modificat mai târziu în „Moș Delamare”) și locotenentul de marină „Urdarianu din Constanța”, recte Nicolae R. Urdăreanu (1877 – 1944), cunoscut în istoria literară sub numele de Gabriel Donna, cu care și-a semnat cărțile, inclusiv volumul de versuri „astronomice” *Sonete Uraniei* (1902).

Amiralul Vasile Urseanu demarează lucrările de construire, prin eforturi financiare proprii, a unei clădiri din București, pe bulevardul Colței, actualul bulevard Lascăr Catargiu, despre care obișnuia să spună: „**Mi-am construit casa în formă de yacht, având o cupolă de observator, ca în același timp, când**

fac observații cu luneta, să am senzația că plutesc pe mare.”

Observatorul amiralului a devenit un simbol al pasionaților de astronomie, înființarea sa fiind salutăată în publicațiile de la 1910. A fost dotat cu o luneta Zeiss de 150 mm diametru și distanță focală de 2,7 metri. Luneta era a treia ca mărime din țară la data aceea.

La începutul activității observatorului astronomic, ca observator particular (până în 1916), alături de amiralul Urseanu, au mai lucrat ca observatori, Victor Anestin - cunoscut popularizator al astronomiei în țara noastră, Rosetti-Bălănescu și alții. După moartea amiralului (1926), luneta a fost demontată și depozitată în subsolul clădirii, astfel că activitatea astronomică a grupului a încetat.

© M.m.p Marian BOZA

Gradele militare...

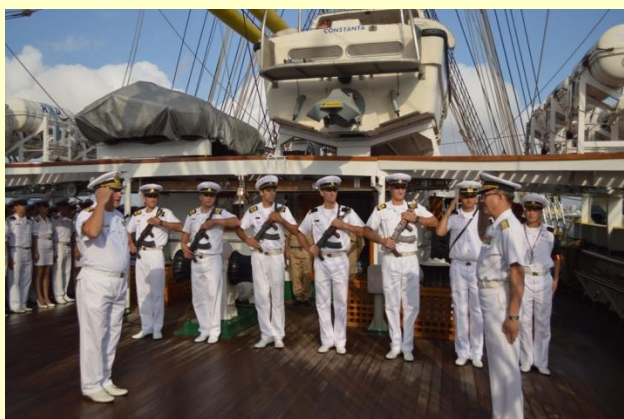
Planșa, ne prezintă câteva însemne ale ultimului grad din corpul maștrilor militari de marină, din cadrul unor țări partenere din N.A.T.O., similar cu cel de maistru militar principal din Forțele Navale Române. Colaborarea foarte strânsă cu aceste flote prietene face foarte utilă o astfel de prezentare comparativă.

© M.m.p Marian BOZA

Călători pe drumuri de apă

Cu emoții, entuziasm și optimism am pornit în marșul de instrucție cu N.S. Mircea pe 12 septembrie. Unii dintre noi cu zâmbetul pe buze, alții cu lacrimi în ochi, ne-am luat rămas-bun de la cei dragi nouă, familii și prieteni, am primit încurajări și zeci de urări cu „vânt din pupa” – dar nu prea puternic pentru că unii mai avem și rău de mare, „să aveți grijă de voi” – de parcă puteam să facem ceva ... aparte, sau „marș frumos și ușor” – asta da, chiar a sunat frumos!

Ne-am aliniat pe punțile teugă și dunsetă, babord și tribord, pentru a pleca onorabil în ceea ce avea să fie o experiență de neuitat. Printre militarii aliniați pe dana portului militar, i-am regăsit pe unii dintre colegii care doar ce au terminat școala, în 2016. Și astfel, ne-am simțit și mai încurajați – dacă ei au putut, putem și noi, cu siguranță!

Dar nici bine nu am plecat pentru că... suntem colegi drăguți cu toții și bineînțeles, cei mai cei dintre noi, au încercat să facă să dispară lacrimile din ochii și de pe obraji unora. Alții, din solidaritate, au început să plângă fără motiv, ci doar pentru că îi vedeau pe alții cum o fac. Ne-am amuzat câteva zile pe această temă, dar niciunul dintre noi nu și-a neglijat sarcina pe care o avea de

îndeplinit la bordul N.S. Mircea: aceea de a excela.

Cu siguranță marșul și-a atins scopul pentru că pe parcursul celor 21 de zile a avut loc o schimbare a fiecăruia dintre noi (mai mult sau mai puțin), am devenit mai uniți (unii), am aflat ce înseamnă și cât de importantă este munca în echipă, solidaritatea și spiritul de team-leader. Ne-am format deprinderi noi, am acumulat cunoștințe pe care nu le-am fi dobândit în vreo altă ipostază decât cea în care ne-am aflat, ne-am îmbogățit vocabularul cu expresii și cuvinte de care cei de acasă se amuză teribil când le povestesc (a furbișa, a bricui, sau alte elemente tehnice specifice de la bordul navei).

N.S. Mircea i-a condus pe cei 48 de elevi ai Șc.Mil.Mm.F.N., 28 studenți ai A.N.M.B. și 8 cadeți străini în 3 dintre cele mai frumoase porturi (mai ales pentru cei care nu le-au văzut până atunci) ale Greciei: Rhodos, Heraklion și Pireu, în fiecare staționând câte 3 zile.

Viața la bordul navei nu ne-a fost total necunoscută; am trăit cu toții experiența unei luni de practică împreună, cu ieșiri pe mare, servicii și sectoare.

În marș a fost doar un pic mai diferit: deși, fiecăruia dintre noi i-a revenit același sector ca în vară (plus-minus), la totalul serviciilor s-au mai adăugat câteva (veghe prova/pupa/timona, asigurare vizitatori, ghizi). Însă nimic nu este greu când ai o motivație; eu mi-am descoperit-o: îmi fac treaba cât mai bine, nimeni nu are probleme și astfel timpul va trece mai ușor și îi voi revedea pe cei dragi mie mult mai repede decât m-aș aștepta. Bineînțeles că au existat și momente de neatenție, iar colegii în cauză au fost muștrați fie cu un serviciu în plus, fie cu o zi liberă în minus în port. În orice caz, supărările trec repede, mai ales când știi că mai ai ceva timp de petrecut alături de atâtea suflete, în spațiul mic din cazărmi.

Înainte de a ajunge în primul port, Rhodos, am făcut cu toții curățenie generală pe navă, ceea ce înseamnă că pe lângă sectoare au intervenit activitățile acelea cu nume ciudate de care vorbeam mai pe la început: am furbișat, am bricuit și bineînțeles...ne-am distrat cu toții de minune. Cum am fi ratat ocazia, când apa era chiar caldă, numai bună pentru o „baie” cu furtunul pentru colegii care erau pe punte. Nimeni nu a scăpat fără să fie udat din cap până în picioare. Până la urmă, oricât te-ai fi ferit și tot te-ai fi stropit măcar accidental. Mai amuzante au fost momentele când, din încercarea de a-i

stropi cu apă pe alții, chiar tu erai cel care singur „ți-o făceai cu mâna ta”.

Și am ajuns în primul port, Rhodos, pe 16.09.2016, undeva în jurul orei 09.00. După ce am contribuit cu toții la căratul gunoiului menajer și al ambarcării de alimente, după raportul de la ora 14.00, am ieșit să vizităm orașul. Am avut la dispoziție 10 ore în care ne-am plimbat în lung și-n lat de ne dureau picioarele la întoarcere. Am reușit să cumpărăm câteva suveniruri pentru cei dragi și chiar să ne amuzăm.

Am ieșit câteva fete și câțiva băieți (cred că eram un grup de 8) să vedem cetatea și să facem poze. La un moment dat, am decis să ne întoarcem la navă, deși era destul de devreme, însă eram deja oboșiți la cât am mers. și uite-așa, cum treceam noi pe lângă mulțimea de terase (un soi de Mamaia pe timpul verii), ne abordează, din senin, un nene. Ne întreabă de unde suntem, apoi ne invită să luăm loc la terasa respectivă cu promisiunea unui pahar de vin și a unui desert. Acum, ori noi eram pretențioși (ceea ce totuși nu cred), ori nu a fost domnul destul de convingător, că i-am spus că ne mai plimbăm puțin și revenim – deși în gândul nostru nu mai era cale de întoarcere. Dar știm cu toții că socoteala de acasă nu se potrivește cu cea din târg, așa că ne-am mai întâlnit cu câțiva colegi cărora le-am povestit de cele întâmplate și ne-au convins să ne întoarcem cu toții. Ne-am

așezat la masă, și-a comandat fiecare ce a vrut, am primit și paharul de vin alb, apoi...nota. Bine-bine, dar desertul? Întrebare cei mai aprigi pofticioși de dulce? A venit și acela cu mari eforturi și explicația celui ce ne servea și care era, evident, altcineva decât cel ce ne abordase un pic mai devreme. Seara s-a încheiat frumos, cu noi întorcându-ne spre N.S. Mircea, la raportul de...noapte.

Și am mai trăit experiențe frumoase în acest port – după părerea mea, cel mai frumos port. Am plecat la plimbare cu o colegă. Pe drum, hop! - ne întâlnim cu alți colegi care ne-au luat la plajă. Norocul nostru că aveam costumele de baie pe noi, că șanse ca ai noștri colegi să accepte vreun refuz, nu au prea existat. Unii colegi au fost abordați de o tanti africană care a început să îi descânte, să le zică de noroc și iubire și bani și multe altele, oferindu-le la final o brățară a norocului... a norocului ei, că i-a costat pe băieți cam 2 euro brățara. Au păstrat-o cu sfințenie și ne amuzăm și acum când ne aducem aminte de câte au îndurat psihic și financiar doar pentru câteva vorbe de noroc.

Și cum am prins zile frumoase, într-una din ele, nu mai știu exact care, am pornit câțiva să ne mai plimbăm. Ne-au impresionat străzile curate și mulțimea de pomi de pe marginea străzilor. și la un moment dat, cineva, nu dăm nume ca să nu se supere autoarea, a zărit o frumoasă crenguță de leandru roz. Și s-a gândit că

bine i-ar prinde acasă, așa că nu a stat prea mult pe gânduri, a rupt cu tactică și în cunoștință de cauză crenguța, apoi a pus-o în apă și firește că a uitat de ea până ne-am întors în Constanța. Dar mare i-a fost mirarea când a descoperit că acea crenguță avea cele mai mari șanse să se transforme într-un frumos leandru peste ceva timp. Avea formate deja rădăcini, iar subsemnata este foarte fericită din această pricină. Ups! M-am dat și de gol acum.

Tot aici, într-una din seri am zis să ieșim mai mulți colegi la o terasă să bem un suc. Zis și făcut. Exceptând faptul că ne-am rătăcit unii de alții pe drum, momentul amuzant a fost când, împreună cu o colegă, am zis să mergem la baie. Ciudată baie. Ciudate chiuvete. Nu de alta, dar nu găseam robinetul efectiv. și dacă nu a răs colegă mea de mine... într-un final l-am găsit. Știți pedala de accelerație? Cam așa era sistemul de curgere a apei acolo. Drăguț. Mă simțeam conducând o mașină din care curge apă.

Alți colegi au fost la *Valea fluturilor*. Un loc minunat, în care regăseai o multitudine de specii de fluturi, care mai de care colorați, de toate dimensiunile, care se mai și camuflau prin flora extraordinară. Au venit plăcut impresionați de aici, iar cei ce nu au apucat să viziteze locul cu siguranță o vor face cu prima ocazie în urma entuziasmului celor care au avut plăcerea de a experimenta peisajul.

Personal, am avut o mare bucurie într-una din zilele petrecute în portul Rhodos. Eram de serviciu, scară teugă babord, când la un moment dat, mă roagă o colegă că facem schimb: să vină ea pe punte, iar eu să mă duc la poartă, pe unde urmau să vină localnici sau turiști pentru a vizita nava. Am fost de acord, iar cu aprobarea superiorilor, rocada s-a produs. Am avut companie doi polițiști de frontieră de la garda de coastă elenă care mi-au ținut de urât și cu care, de ce să neg, mi-am exersat engleza 4 ore (și dacă îmi aduc bine aminte, chiar am răgușit după experiența asta; nu mai puteam vorbi, cânta...un deliciu pentru unii, o dezamăgire pentru alții). și cum stăteam eu așa la poartă, la un moment dat se apropie de gard două doamne. Dau să le salut, dar nici bine nu apuc să scot două vorbe, că mă și întrebă una dintre ele „Maria, ce e cu tine aici?” Am rămas blocată. Era medicul meu de familie, care venise cu o prietenă în concediu și a zărit de undeva de departe tricolorul nostru, apoi au zis să vadă ce e cu România noastră acolo. Entuziasmată peste măsură am cerut aprobarea să îi prezint eu nava doamnei doctor. Am avut astfel ocazia să fac și câteva poze cu doamna, apoi m-am întors în serviciul din care am ieșit la ora 20.00.

DESPRE NOI

Am ieșit în oraș și am mâncat cea mai bună înghețată. Avea gustul copilăriei care m-a fascinat pur și simplu.

Și tot în Rhodos am participat câțiva dintre noi, la un cocktail oferit de personalul navei, oficialităților orașului gazdă. A fost frumos, am relaționat și mai mult cu cadeții străini, cu colegii de la academie și chiar cu oficialitățile orașului. Toată lumea s-a simțit bine în Rhodos și, pot spune, că am plecat cu un oarecare regret de aici.

Ne-am îndreptat spre Heraklion, oraș pe care m-am bucurat să îl revăd. 3 zile de navigat, frumoase. Am ajuns un pic mai devreme decât ar fi trebuit datorită faptului că am mers cu motoarele, motiv pentru care pe 20 septembrie am dezlegat velele. Vântul era prielnic și oricum trebuia să pierdem cumva timpul până a doua zi când era programată intrarea în port.

În port am vizitat fortăreața venețiană, și frumoasa plajă, ușor ascunsă. Au fost momente frumoase, cu cântat efectiv pe stradă (melodii românești, evident, că doar mândru mi-s că mi-s român).

© *eh. Maria-Magdalena TÎLVAN*

Despre mine...

Numele și prenumele: TÎLVAN Maria - Magdalena

Data nașterii: 01.08.1990

Locul nașterii: Constanța

Zodia: Leu

De ce am ales Șc.Mil.M.m.F.N.: Am ales Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” deoarece mi-am dorit, de mic copil, să urmez o carieră militară, călcând astfel pe urmele bunicului meu care este un mentor pentru mine. Am descoperit pe parcursul studiilor că am făcut o alegere foarte bună deoarece am devenit mai puternică, am învățat să fiu mult mai obiectivă și, cu toate acestea, să nu las pe nimeni să mă schimbe sau să îmi altereze

principiile, idealurile, visurile. Toate obstacolele întâlnite pe parcurs m-au determinat să îmi doresc în fiecare zi mai mult, iar ambiția determinată de zodia în care mă aflu, mă împinge permanent să reușesc, să îmi duc la bun sfârșit planul frumos pe care „l-am pus la cale” cu viața.

Planuri de viitor: Mi-am propus să ocup o funcție bună, să îmi continui studiile civile cu un program de master, apoi doctorat și, în cele din urmă, să ajung ofițer - pe filieră indirectă, ocupând astfel, de ce nu, postul de purtător de cuvânt al Gărzii de Coastă – Constanța, sau a MAI.

Relațiile cu colegii de clasă: Dacă la început relațiile dintre noi au fost bune, din cauza apropierii de final, acestea au început să se deterioreze. Cu toate acestea, am constatat că știm să fim uniți atunci când situația o cere și astfel sistemul militar a reușit să învețe încă o promoție de elevi că interdependența dintre oameni este principala cheie pentru ca un obiectiv să fie îndeplinit cu succes.

Pasiuni: poezia, muzica, sportul, lectura, pictura.

Filme preferate: Hotel Transylvania, The Notebook, The last song, Law abiding citizen, Proud and Prejudice, Anna Karenina, etc.

Ultimul film văzut: Anna Karenina.

EVENIMENTE

ISS „Palinuro”

În perioada 22 – 26.08.2016, nava ISS „PALINURO” a Marinei Militare italiene a executat o escală în portul Constanța, vizita încadrându-se în marșul anual de instrucție al elevilor Școlii de Subofițeri ai Marinei Militare din localitatea Taranto, Italia. Cu această ocazie, reprezentanții navei au efectuat o vizită la Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu”.

Deschiderea noului an de învățământ

Luni 12.09.2016 pe platoul unității s-a desfășurat festivitatea de deschidere a noului an de învățământ. Pășind pe porțile instituției și luând contact, pentru prima dată, cu rigorile vieții cazone, pentru cei 38 de elevi de anul I dintre care 7 fete și 31 de băieți, această festivitate a fost prima organizată cu onoruri militare, emoția și încărcătura momentului putându-se citi atât pe fețele tinerilor boboci, cât și a părinților prezenți.

La activitate, pe lângă părinții, rudele și prietenii tinerilor elevi, au participat reprezentanți ai Statului Major General, ai Statului Major al Forțelor Navale, comandanți de mari unități și unități.

Colaborare instituțională

Colaborarea instituțională dintre școala noastră și Colegiul Tehnic de Marină „Alexandru Ioan Cuza” în anul 2016, s-a concretizat și prin participarea la activitățile organizate cu ocazia sărbătorii a 41 de ani de la înființarea instituției liceale cu profil de marină. Astfel, împreună cu comandantul școlii, un grup de cadre didactice și 34 de elevi au participat la deschiderea

festivităților, precum și la concursuri de cultură generală cu tematică diferită și competiții sportive: handbal, fotbal și tras la parâmă.

Depunerea jurământului militar

Luni, 24.10.2016, tinerii elevi din anul I ai Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” au depus jurământul militar în cadrul unei festivități ce s-a desfășurat pe platoul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” alături de colegii lor, studenții militari.

Cei 38 boboci, dintre care 8 fete și 30 băieți, care au ales să se inițieze și să se perfecționeze în însușirea competențelor profesionale specifice profesiei de maestru militar de marină, se vor pregăti, pe parcursul celor 2 ani de studii, în următoarele specialități militare: Artilerie navală și antiaeriană, Rachete navale și antiaeriene, Arme sub apă, Comunicații navale și observare-semnalizare, Motoare și mașini navale.

Instruire în Marea Neagră și Marea Egee

La sfârșitul lunii octombrie, nava școală Mircea a adus acasă elevii din anul I de studii ai Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale, care au efectuat instruirea practică și teoretică de specialitate, timp de 21 de zile, pe apele Mării Negre și Mării Egee.

Să știi mai multe, să fii mai bun

În perioada 07-11.11.2016, Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” a organizat pentru elevii din anul I și II, programul național Școala altfel: *Să știi mai multe, să fii mai bun.*

Cu această ocazie, elevii militari au vizitat Monumentul Tropaeum Traiani din Adamclisi și Complexul Muzeal de Științe ale Naturii din Constanța. Nu au lipsit din program, de asemenea, activitățile și întrecerile sportive.

Sesiune de comunicări științifice a elevilor

A VI-a ediție a *Sesiunii de comunicări științifice a elevilor* s-a desfășurat în perioada 9 - 11 noiembrie 2016 la Școală Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu”.

Păstrând tradiția implementată încă de la prima ediție, și anul acesta la activitate au participat, pe lângă elevii școlii noastre, elevi din Școala Militară de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene „Traian Vuia”, elevi din Școala Militară de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Terestre „Basarab I”, precum și elevi din liceele și colegiile liceale cu care instituția noastră colaborează. Cele 68 de lucrări ale elevilor au fost prezentate în cadrul celor 5 secțiuni:

- Electronică, informatică și navigație
- Armament
- Mecanică și electromecanică
- Științe Socio-umane
- Limbi străine

Activitatea s-a desfășurat în cele mai bune condiții și poate fi considerată ca o simulare pentru elevii din anul II ai școlilor militare, care, la sfârșitul anului de învățământ vor trebui să

sustină prezentarea lucrării de absolvire.

În așteptarea sărbătorilor de iarnă...

...elevii Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” și studenții Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” au încântat personalul școlii cu cântece și colinde tradiționale românești, în spiritul sărbătorilor de iarnă.

...în profund spirit umanitar, elevii școlii militare au dăruit cadouri copiilor din Centrul de Plasament Ovidiu.

...elevii Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” au organizat Balul Bobocilor.

Festivitate de premiere

În luna ianuarie 2017, în aula școlii, în prezența personalului militar și civil din unitate și cu sprijinul Ligii Maiștrilor Militari de Marină, s-a desfășurat festivitatea de premiere a elevilor cu cele mai bune rezultate obținute după sesiunea de examene.

Astfel, premiul „Maistru militar Cătălin Rădoi”, instituit de Liga Maiștrilor Militari de Marină, a fost acordat elevului fruntaș Cătălin

Grosu, cu media 9,59 și elevului caporal Mihnea Gabriel Grosu cu media 9,54. În semn de profund respect, premiul a fost înmânat de doamna plutonier Mariana Rădoi, soția maistrului militar al cărui nume îl poartă premiul acordat.

De asemenea, au fost premiați cu bursa „Amiral Ion Murgescu”, instituită de instituția militară de învățământ preuniversitar, pentru rezultate foarte bune la examenele sesiunii de iarnă, elevul caporal Nicu Dumitrașcu, elevul caporal Radu Aiordăchioaie și elevul fruntaș Marian Rotar. Bursele au fost înmânate de președintele al Ligii Maiștrilor Militari de Marină, domnul maistru militar principal (r) Emil Olteanu și de către domnul M.m.p (r) Nicolae Radu.

Promovarea ofertei educaționale

În perioada 16-18.01.2017, elevi ai Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” și studenți ai Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” au promovat oferta educațională a profesiei militare - în general -, și cea de maistru militar și ofițer al Forțelor Navale – în special -, în rândul elevilor din liceele și colegiile tehnice liceale din localitatea Iași.

Sursa: <http://www.smmmfn.ro/ evenimente>

© Cpt.cdor Valentin NAE

© Gabriela STANCIU

Kevlarul

„Kevlar” este denumirea unui material extraordinar, inventat în anul 1965 de o chimistă din S.U.A., pe nume Stephanie Kwolek.

Stephanie Kwolek inventează Kevlar în timp ce lucrează pentru compania DuPont. În așteptarea unui deficit de gaze, în anul 1964 grupul de cercetare condus de către DuPont - Kwolek a început căutarea pentru o fibră nouă, ușoară, dar puternică utilizată pentru anvelope.

Într-o zi în 1965, în timp ce ea încerca a dizolva unul din polimerii ei, ceva ciudat s-a întâmplat, după cum relatează chiar ea:

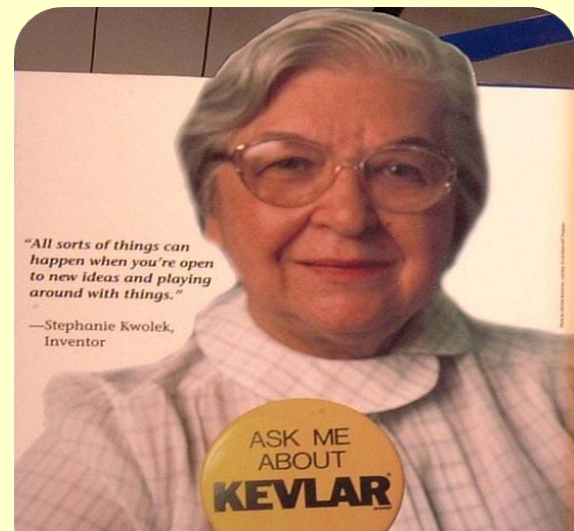
„De obicei o soluție de polimer vă amintește de melasă, deși nu poate fi la fel de groasă, și în general transparentă. Această soluție de polimer turnat a fost aproape ca apa, și a fost tulbure. M-am gândit că este ceva diferit. Acest lucru poate fi foarte util.”

În mod normal, o astfel de soluție „tulbure, opalescentă, și cu vâscozitate redusă” ar fi aruncată. Cu toate acestea, tehnicianul Charles Smullen, a fost convins de Kwolek să testeze soluția ei. Când, într-un tors de fibre, aceștia au fost uimiți să constate că, spre deosebire de celelalte fibre bine-cunoscute, această fibră nouă nu s-a rupt.

Așa s-a născut kevlar-ul. Abia după șase ani Kevlar-ul a început să fie produs comercial, ajungând în cele din urmă pe piață în 1971.

Fibrele sale sunt de 5 ori mai rezistente decât sârma de oțel, dar mult mai ușoare. Pentru aceste considerente, Kevlar-ul a fost prima fibră polimerică organică adecvată utilizării în compozite avansate, fiind totodată una dintre cele mai importante fibre sintetice dezvoltate până în prezent.

Kevlarul are o combinație unică de înaltă rezistență, modul ridicat, tenacitate și stabilitate termică. Acesta a fost dezvoltat pentru aplicații pretențioase, industriale și de tehnologie avansată.

De ce este special Kevlar-ul?

- ✚ Este puternic, dar relativ ușor
- ✚ Spre deosebire de cele mai multe plastice care nu se topesc: este destul de bun pentru că rezistă la temperaturi și se descompune numai la $\sim 450^\circ\text{C}$ (850°F).
- ✚ Kevlar se poate aprinde, dar arderea, de obicei, se oprește atunci când sursa de căldură este eliminată.
- ✚ Temperaturile foarte scăzute nu au nici un efect asupra lui Kevlar. Nu există nici o fragilizare apreciabilă sau degradare până la -196°C (-320°F), care îl face excelent pentru condiții arctice.
- ✚ Ca și alte materiale plastice, expunerea prelungită la lumina ultravioletă (în lumina soarelui, de exemplu), în unele

cazuri duc la decolorarea și degradarea fibrelor.

- ✚ Kevlar poate rezista atacurilor multor produse chimice diferite, deși expunerea îndelungată la acizi sau baze puternice va degrada în timp.
- ✚ Kevlar rămâne practic neschimbat după expunerea la apa fierbinte pentru mai mult de 200 de zile și proprietățile sale sunt practic neafectate de umiditate.
- ✚ Greutate redusă
- ✚ Alungire mică la rupere
- ✚ Conductivitate electrică mică
- ✚ Rezistența ridicată la șoc și la abraziune;
- ✚ Rezistența sporită la tracțiune, de două ori mai mare ca a sticlei, apropiindu-se de cea a fibrelor de carbon;
- ✚ Rezistență ridicată la temperaturi înalte și stabile, excelentă într-un domeniu larg de temperaturi, atât în ceea ce privesc calitățile mecanice, cât și dimensiunile până la 500 C;
- ✚ Capacitate ridicată de amortizare a vibrațiilor;
- ✚ Densitate redusă
- ✚ Puțin sensibil la agenți chimici și microorganisme

Producția kevlarului este costisitoare datorită dificultăților ce decurg din utilizarea de acid sulfuric concentrat, necesar pentru a menține polimerul insolubil în apă, în soluție în timpul sintezei sale și filare.

Există mai multe tipuri de Kevlar: Kevlar XP, Kevlar 29, Kevlar 49, Kevlar 100, Kevlar 119, Kevlar 149.

Astăzi se produc trei tipuri de fibre Kevlar cu proprietăți diferite: Kevlar 29

(balistic), Kevlar 49 (structural), Kevlar 149 (modul de elasticitate mare).

Kevlar-ul este fabricat în două etape:

1) Chimic: plasticul de bază (polypara - phenyleneterephthalamide) este produs.

2) materialul efectiv: produsul chimic este turnat în fibre lungi numite „Kevlar”.

Rezistența și modulul de elasticitate ale Kevlar-ului 29 sunt comparabile cu cele ale sticlei, în timp ce densitatea este de aproape jumătate din cea a sticlei.

Potrivit statisticilor, utilizarea Kevlarului asigură următoarele avantaje:

- reducerea greutateii structurilor cu aproximativ 30%;
- reducerea costurilor cu aproximativ 50%;
- creșterea durabilității de 2-5 ori.

Fiind inițial conceput spre a înlocui ranforsarea oțelită din pneurile radiale, Kevlar-ul cunoaște azi întrebuințări din cele mai diverse:

La armură

Kevlarul este o componentă bine-cunoscută a armurii personale, cum ar fi căști de protecție, măști balistice pentru față, și veste balistice.

Casca PASGT și vesta, utilizate de către forțele militare ale Statelor Unite între anii 1980 – 2005, ambele au Kevlar pe post de componentă cheie, la fel ca și înlocuitorii acestora.

Alte utilizări militare includ măști antiglonț, folosite pentru a proteja echipajele de vehicule blindate de luptă.

Legate de aplicații civile include unelte ale Serviciului de urgență de protecție în cazul în care este vorba de căldura mare (de exemplu, abordarea unui incendiu), armura din Kevlar, cum ar fi veste de ofițeri de poliție, ofițeri de securitate, și SWAT.

La anvelope

Kevlarul este un material foarte ușor și rezistent, compus din foarte multe fibre.

Rezistă la solicitări repetate, în multe condiții și este folosit ca material de compoziție al anvelopelor *folding*.

Acesta este materialul care permite crearea de anvelope pliabile (fără sârme), datorită rezistenței sale.

ȘTIAȚI CĂ...

De aceea, acest tip de anvelope poartă și denumirea de „anvelopa pe kevlar”.

La schiuri

Kevlar-ul este un polimer cu structura moleculară rigidă, ceea ce duce la formarea unor fibre cu proprietăți deosebite, care depind de direcție. Fibrele kevlar-ului sunt perfect întinse și aliniat între ele, formând o structură tare, rigidă și dură.

Avantajele sunt: reducerea greutateii schiului fără afectarea tăriei lui, îmbunătățirea aderenței marginilor și absorbția vibrațiilor.

La blindajul mașinilor:

Cel mai scump SUV de pe piață, a fost lansat în aprilie 2010 (cu un preț de 1.450.000 dolari) are blindajul făcut cu kevlar.

Caroseria autoturismului Ferrari este realizată integral din fibre de kevlar și carbon.

Astăzi există trei tipuri de Kevlar: Kevlar 29, Kevlar 49 și Kevlar 149. Hainele conținând fibre de Kevlar au, în general, Kevlar 49.

Spre deosebire de grafit, Kevlarul este foarte rezistent la impact și la abraziune. De aceea, este folosit ca strat protector în construcția blank-urilor din grafit. De asemenea, Kevlar-ul poate fi amestecat cu grafitul în foliile pre-impregnate hibride, pentru a crește rezistența la impact și rezistența la rupere/încovoiere.

Kevlarul este foarte rezistent la tăiere, fiind folosit cu succes în fabricarea strunelor pentru peștii răpitori (știuca).

ȘTIAȚI CĂ...

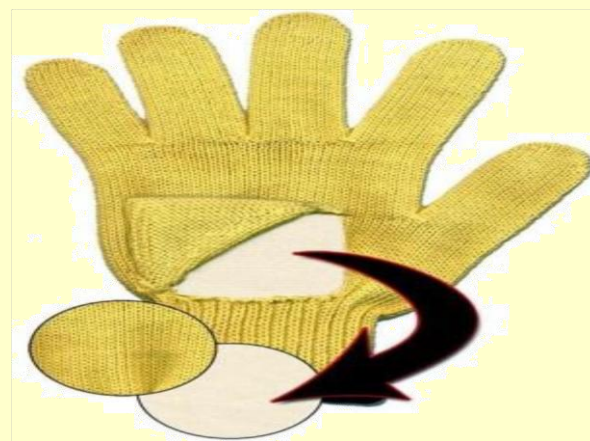
Mai este folosit la: echipamente sportive, produse rezistente la coroziune, cabluri din fibre optice, echipamente de protecție performante, veste anti-glonț, cabluri din fibre optice, echipamente de protecție performante, mănuși de protecție cu rezistență excepțională la tăiere, izolatoare de fire, frânghii de diferite dimensiuni, cabluri, în aplicații de fricțiune (este un înlocuitor de înaltă performanță pentru materiale de ranforsare cum ar fi : azbest, fibre de sticlă, metalice și materiale similare), vele de yacht, conuri de difuzor, și recent chiar lame de elicopter.

Mănuși de lucru din Kevlar sunt de obicei folosite în mediul industrial sau de fabricație. Acestea sunt utilizate de către profesioniști, cum ar fi scafandri, măcelari, pescari, bucătari și în orice industrie care are nevoie de echipamente de securitate excelente.

Fibra de kevlar va opri cuțite și suprafețe fierbinți înainte de a forma un prejudiciu utilizatorului. Aceste mănuși nu se vor topi, prinde pe foc și nu vor

conduce electricitatea. Un alt sector care utilizează mănuși folosind kevlar este domeniul mecanicii. Purtarea mănușilor salvează accidentalele atingeri ale motoarelor extrem de fierbinți.

Generarea de electricitate

Kevlarul a fost folosit de cercetătorii de la Institutul Tehnologic din Georgia, ca textil de bază pentru un experiment în haine producătoare de energie electrică. Acest lucru a fost realizat prin țeserea nanofirelor de oxid de zinc în material. Dacă va avea succes, noul material va genera aproximativ 80 de miliwați pe metru pătrat.

- Bibliografie:*
- "Contribuții privind realizarea din materiale compozite cu matrice polimerică a unor elemente de structură", Bogdan Comănești, ed. Printech, 2006
 - "Fibre de Armare pentru Materialele Compozite", LUPESCU, Mihai Bogdan
 - "Technical guide-Kevlar" (Kevlar aramid fiber), DuPont
 - <http://inventors.about.com>
 - <http://en.wikipedia.org/wiki/kevlar>
 - www.aectra.ro/fise_pdf/kevlar

© elv. Maria-Magdalena TÎLVAN

© Ștefania-Elena CHINDA

MICI ISTORII

Istoria mierii de albine

Înregistrări ale mierii de albine în istorie sunt greu de localizat, dar este cert faptul că se numără printre **primele dovezi documentate descoperite**. Picturile rupestre din Spania de la 7000 î.C. arată primele înregistrări de apicultură, dar fosilele de miere de albine datează de aproximativ **150 de milioane de ani!**

Proprietățile sale „magice” și versatilitatea au dat mierii un rol important în istorie.

Cea mai veche dovadă a existenței unei stupine a fost găsită în templul soarelui ridicat în 2400 î.C. lângă Cairo. Albina este prezentată frecvent în hieroglife egiptene și, fiind favorizată de faraoni, **simboliza adesea roialitatea**.

Egiptenii din antichitate foloseau mierea ca un îndulcitor, ca un cadou pentru zeii lor și chiar ca un ingredient la îmbălsămare. **Turte de miere au fost coapte de egipteni și folosite ca ofrandă, să împace zeii**. Grecii, de asemenea, au făcut prăjituri cu miere și le-au oferit zeilor.

Grecii au văzut mierea nu numai ca un aliment important, ci și ca un medicament pentru vindecare. Cărțile de rețete grecești erau pline de dulciuri și prăjituri făcute din miere. Brânzeturile au fost amestecate cu miere pentru a face prăjituri cu brânză, descrise de Euripide în secolul V î.C. ca fiind „cufundate cel mai bine în mierea bogată a albinelor de aur.”

Romanii au folosit, de asemenea, mierea ca un cadou pentru zeii și au folosit-o pe scară largă în gătit. Apicultura a înflorit în tot Imperiul Roman.

Odată cu Creștinismul, producția de miere și ceară de albine a crescut foarte mult, pentru a satisface cererea de lumânări pentru biserică.

Mierea a continuat să fie de o mare importanță în Europa până în Renaștere, când sosirea zahărului a însemnat folosirea mierii de albine pe o scară mai scăzută.

Deoarece albinele erau considerate ca având puteri speciale, acestea au fost adesea folosite ca **embleme**:

- Papa Urban al VIII-a folosit albina ca emblema lui.

- Albina a fost semnul împăratului Egiptului în timpul primei dinastii.

- În secolul al treilea î.Hr., albina a fost emblema utilizată pe monede în orașul grecesc Efes.
- Albina a fost un simbol al zeiței Artemis.
- Albina a fost emblema lui Eros/Cupidon

Sursa: <http://www.tainavie.ro/totul-despre-miere/istoria-mierii-de-albine.html>

© elev Maria-Magdalena TÎLVAN

Știați că?

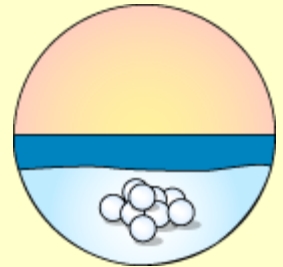
Cel mai mare vapor de croazieră din lume este în prezent „Harmony of the Seas”. Acesta măsoară 361 de metri lungime și 66 de metri lățime și poate găzdui aproximativ 6 mii de pasageri.

Imperiul Bizantin a folosit o armă numită „foc grecesc”, o substanță incendiară care continuă să ardă și în contact cu apa! Rețeta s-a pierdut în timp, dar se crede că aceasta conținea: petrol, sulf, salpetru și var.

În restaurantul din New York numit „Enoteca Maria”, bucătăria găzduiește doar bunici italiene, fapt ce oferă locului o atmosferă foarte călduroasă.

În Golful Ob (Siberia) au apărut mii de bulgări de zăpadă formați în mod natural. Aceste bile sunt rezultatul formării de sloiuri în mare, în combinație cu vântul, temperatura și forma coastei.

În Fiji se construiește o stațiune pe fundul mării. Această stațiune va include un hotel, un restaurant, o capelă, o bibliotecă și alte camere care au vedere directă la ocean... Ți-ai dori să vizitezi un astfel de loc?

Organismul uman digeră mult mai bine mierea decât zahărul de masă, datorită enzimelor care ajută la descompunerea zaharurilor; acest lucru facilitează o absorbție mai ușoară.

Temperatura normală a corpului scade odată cu vârsta! Cei mai în vârstă au adesea o temperatură normală cu 1-2 grade Celsius mai mică decât cea a copiilor și a celor de vârstă medie.

În cazul în care un bebeluș este născut în avion, naționalitatea lui depinde de mai mulți factori: de țara în care a fost înmatriculat avionul, de țara peste care survolează în acel moment, dar și de naționalitatea părinților.

☺ elev Maria-Magdalena TÎLVAN

☺ elev Nicoleta-Larissa POPA

POEZIE

Marea

Valuri ce vin și valuri ce pleacă
 Mângâind atent corabia din lemn,
 Nori din bumbac sub soare se apleacă
 Zâmbind la pânzele întinse așa de solemn.

E marea mea și e marea voastră,
 Casa miilor de pescăruși zgomotoși.
 E locul unde mă simt și eu ... acasă,
 Printre salturi de delfini maiestoși.

© Desen și text: M.m.p Marian BOZA

Taină

Răsar noi muguri de lumină,
În inimă-nfloresc livezi
Speranță vie, stea senină
Câmpii de flori și frunze verzi.

Se-mbracă lumea în păcat,
Tu mă acoperi veșnic cu amor
Și mă ridici când vreau să cad
În gânduri reci de muritor.

Ființa mea – contur de șoapte
Și glasul cucilor din pădăii,
Tresar în fiecare noapte
Când știu că ești, dar nu mai vii.

Adu-mi aminte, să înot
În marea gândurilor tale
Și lasă-mi la sfârșit de tot
Doar amintirea din petale.

Amănunte

Surâde vântul firului de iarbă
Tremurător în amintirile de vară,
Orbește se înalță iarna caldă
Peste pădurea conturată-n ceară.

Sensibil ca un fir de ghiocel.
Timpul rămâne azi un visător
Obedient urcându-și către cer,
Privirea cenușie-a unui nor.

Supremul se coboară în adânc,
Turnând cu lavă sentimentele uitate.
O decădere de uscat plângând
Prevede doar trecutul cu păcate.

Speranța a rămas să dea putere
Totemului iubirii mele mute.
Rămâne și un lacăt pe durere
Pustiul pleacă de la noi, pe munte.

© elev Maria-Magdalena TÎLVAN

Lăsați-mă ce sunt!...

Era în primii ani ai deceniului șaptezeci din secolul trecut.

Eu – un tânăr locotenent de marină care, ieșit din școală și numit aghiotant al comandantului marinei militare, abia deschisesem ochii și încercam să înțeleg tainele și hățșurile structurilor militare. Domnia sa – cu vreo douăzeci și cinci de ani mai mult decât mine, purta cel mai înalt grad de subofițer din armată. Era plutonier adjutant (gradul de plutonier adjutant-șef nu se inventaseră, încă!), veteran de război și șeful muzicilor marinei militare.

Eu – sublimul anonim, eram cunoscut doar colegilor de promoție,

profesorilor și comandanților din școala navală pe care o absolvisem de curând, și,

probabil, și unora dintre ofițerii garnizoanei Mangalia cu care venisem în contact, în mod întâmplător.

Domnia sa – deși doar subofițer, era o personalitate apreciată în toată marina. De asemenea, era cunoscut de o bună parte a personalului armatei române, precum și de un numeros public din țară. Motivul? Era cel care, an de an, printr-o selecție riguroasă a militarilor încorporați în marină (și la vremea respectivă erau câteva mii!), reușea să alcătuiască acel ansamblu coral bărbătesc, unic în arealul românesc, denumit „Albatrosul”. Ansamblu care, compus fiind din câteva zeci de voci tinere îmbrăcate în minunata ținută albastră a marinei române, reușea să amuțescă, de emoție și vibrație sufletească, sutele de spectatori ai unor săli arhipline. Și care, anual, se situa, indubitabil, pe unul din primele trei locuri ale podiumurilor de premiere ale concursurilor naționale de profil. Chiar dacă televiziunea acelor vremuri era atât de zgârcită în difuzarea emisiunilor culturale (și nu numai!), prin impactul mediatic al micului ecran făcea ca dirijorul și autorul liniilor melodice ale pieselor orchestrate să intre în atenția definitivă a publicului.

Modest peste poate, trăia, se hrănea și respira prin muzică. Compunea, antrena, dirija, conducea corul și orchestra și ridica la nivelul inimii, premiile!...

Cum comandantul marinei militare de la acea vreme, viceamiralul inginer Grigore MARTEȘ, obișnuia ca zilnic să inspecteze una-două dintre structurile subordonate, evident că la un anumit interval de timp venea și rândul Centrului

de instrucție al marinei militare, instituție în cadrul căreia ființa și muzica marinei.

Într-una din acele vizite, fiind în deplasare către un alt obiectiv de verificat, și auzind acordurile vocilor corului „Albatrosul” ce răsunau din localul clubului unității, mi se adresează în mod surprinzător: *„Măi, copile! Ia să schimbăm noi de drum și să-i vedem pe băieții ăștia tineri și frumoși care cântă! I-ai văzut săptămâna trecută, la televizor, cum au obținut locul întâi la concursul național al corurilor militare?”*

La răspunsul meu, afirmativ și monosilabic, completează: *„Locotenente, copiii ăștia fac atâta bine și aduc atâta faimă marinei militare cum nici nu-ți poți imagina! Dar creierul și sufletul corului este Huditeanu. Hai să vorbim cu el!”*

Intrând în sală, după toată procedura de primire militară (atenționare, raport, prezentare, strângere de mână, etc.), amiralul, adresându-se colocvial interlocutorului, îi spuse: *„Marine, am vrut să te văd și să te felicit, pe tine și pe toți băieții tăi, pentru locul pe care l-ați câștigat la concurs! Vă mulțumesc pentru imaginea pe care o faceți marinei militare! Bravo vouă, tuturor! S-o țineți tot așa!”*

Iar după cele câteva cuvinte de apreciere ale dirijorului pentru faptul că amiralul a binevoit să treacă pe la sala de pregătire a corului, comandantul marinei, luându-l amical de după umeri pe plutonierul adjutant, îl întrebă: *„Ia spune-mi, ce vă mai trebuie? Cu ce vă pot ajuta? Condițiile, hrana, ținuta, instrumentele muzicale și programul sunt coresponsuzătoare?”*

Răspunsul afirmativ al dirijorului, venit succint, concret și militărește, îl determinase pe amiral să treacă la subiectul următor. Îi spuse: *„Lasă băieții*

„Știa în pauză câteva minute și vino că vreau să discutăm ceva.” Apoi, într-o cameră adiacentă, doar în prezența celor doi, a comandantului unității și a subsemnatului, continuă: „Să știi că am vorbit cu cei de la cadre și am hotărât să te fac ofițer. Îndeplinești toate condițiile: ai studii superioare, rezultate foarte bune cu muzica marinei și corul <Albatrosul>, așa că peste vreo lună vei fi maior!”

Luat prin surprindere, maestrului Marin HUDIȚEANU i se încleștase gura și nu-i mai ieșeau cuvintele. Într-un târziu, spre surprinderea tuturor, silabisii: „Lăsați-mă ce sunt! Vă mulțumesc frumos că v-ați gândit să mă promovați, dar lăsați-mă ce sunt! Asta este poziția mea și mă simt atât de bine în ea! Lăsați-mă ce sunt!”

Argumentele amiralului referitoare la mărirea de salariu, creșterea poziției sale în comunitatea muzicienilor militari și a personalului garnizoanei Mangalia nu au avut nicio rezonanță în sistemul de referințe al compozitorului, dirijorului și plutonierului adjutant Marin Hudițeanu, care, parcă parafrazându-l pe Gherase Dendrino, comunică decizia sa finală: „Lăsați-mă ce sunt!... Lăsați-mă să cânt!”

Văzându-i poziția hotărâtă, după câteva clipe de tăcere amiralul s-a ridicat de pe scaun, i-a întins mâna, apoi, cuprinzându-l iar de după umeri, i-a spus: „Marine, te înțeleg! Te înțeleg și te apreciez! Puțini în lumea asta pot realiza ceea ce faci tu, dar și mai puțini ar refuza o asemenea promovare! Și pentru demnitatea asta meriți și mai multă considerație și respect din partea mea!” Și repetându-i un „Mulțumesc pentru ceea ce

faci pentru marină!” și strângându-i din nou mâna, ieși din încăpere.

În mașină, pe drumul de întoarcere către comandamentul marinei, mi se adresă: „Locotenente, să-mi amintești ca la viitoarea premiere să-l trecem pe Hudițeanu cu cea mai mare primă din marină!”

Astăzi, la cei peste nouăzeci și trei de ani ai domniei sale, maestrul Marin HUDIȚEANU vibrează, încă, la acordurile ritmate ale muzicii militare. Iar atunci când condițiile atmosferice îi permit, sprijinit de baston și ocupând un loc convenabil, asistă, pe faleza Cazinoului din Constanța ori prin piețele centrale ale orașului, la trecerea fanfarei forțelor navale.

E modul său de a-și retrăi clipele de glorie, de a-și reîncărca puterile, atâtea câte mai sunt, prin acordarea bătăilor inimii cu tempoul tineresc al melodiilor compuse de domnia sa cu peste cinci decenii în urmă. Și parcă, bagheta invizibilă a maestrului – ajuns astăzi la gradul de colonel în retragere (ceea ce refuzase cu atâta demnitate în urmă cu aproape cincizeci de ani!), manevrată de către o forță divină, saltă prin aer în ritmurile marșurilor ostășești precum: *Garda la pavilion; Saltă pasul voinicește; Marinari din România; Flamuri albastre; Solemn pe nave marinarii; Imnul maiștrilor marinei militare.*

Cât despre „Albatrosul”, se poate spune doar că a fost!... A fost și a zburat! Și cine știe când o să mai vină?... Sau, dacă!...

© Contraamiral (r) Dr. Eugen LAURLAN,
Clubul Amiralilor

UMOR

Activitățile elevului silitor:

1. Întotdeauna are dreptate, chiar dacă nu i se dă.
2. NU copiază niciodată, consultă.
3. NU doarme în timpul orei, reflectează.
4. NU vorbește, schimbă impresii.
5. NU își distrage atenția, studiază anatomia unei muște.
6. NU chiulește, este solicitat în alte părți.
7. NU rămâne corigent, este lăsat corigent.
8. NU înjură, se descarcă.
9. NU aruncă cu creta, studiază legea gravitației.
10. NU râde în ore, e fericit.
11. NU citește reviste în timpul orelor, se informează.

Anunțuri de angajare, pe înțelesul tuturor

- Căutăm oameni cu experiență = Trebuie să ții locul a trei persoane care au plecat
- Bune abilități de comunicare = Șefii comunică, tu asculți, încerci să înțelegi ce vor să spună, apoi execuți și te rogi să fie bine
- Se cer abilități de conducere = Vei avea responsabilitățile unui șef, însă bani ioc și respect deloc
- Rezistență la stres = În firmă este un haos perpetuu, iar tu va trebui să te descurci singur
- Salariu competitiv = Rămânem competitivi, plătind mai puțin decât concurenții noștri
- Alătură-te echipei noastre dinamice = Nu avem timp să te instruiem, deci va trebui să te descurci singur
- Ținută obișnuită = Nu te plătim prea mult ca să vii îmbrăcat la patru ace; totuși, sunt unii tipi mai îndrăzneți ce poartă cercei
- Disponibilitate pentru program prelungit = Uneori trebuie să muncești peste program; uneori în fiecare seară și uneori în fiecare week-end...
- Sarcini diferite = Oricine din birou îți poate cere socoteală și îți este șef
- Trebuie să fii atent la orice amănunt = Nu avem serviciu de control al calității
- Dacă îți dorești, mai presus de orice, o carieră = Femeile care solicită un post nu trebuie să aibă copii (și ar fi bine pentru ele să rămână așa)
- Interviu va fi personal și confidențial sau Numai persoanele selectate vor fi contactate = Dacă ești bătrân/ă, gras/ă și urât/ă, ți se va spune că postul s-a ocupat.

Tânăra soție și soldatul înfocat

Proaspăt căsătorit, Bulă este recrutat și e repartizat la vânătorii de munte. După 5-6 luni de instrucție fără nicio permisie, în plină iarnă, unitatea pornește într-o aplicație pe munte, chiar pe lângă comuna unde Bulă își lăsase nevasta. Omenos, comandantul îi acordă o permisie de o noapte. Fericit, Bulă își pune schiurile și realmente zboară spre mult dorita-i soție. A doua zi, seara, în dormitor, Bulă organizează un concurs-ghicitoare:

- Cine-mi spune care sunt primele trei lucruri pe care le-am făcut când am ajuns acasă?

- În primul rând, ți-ai salutat familia, opinează cineva.

- Greșit! În primul rând m-am culcat cu nevastă-mea! Al doilea?

- Ți-ai salutat familia!

- Greșit! M-am culcat a doua oară cu nevastă-mea! Și al treilea?

- Te-ai culcat a treia oară cu nevastă-ta!

- Nu, nici chiar așa, spune Bulă. În al treilea rând, mi-am scos schiurile din picioare!

Umor cazon

1. Sergentul Popescu va fi pedepsit cu 5 zile de arest pe motiv că imitând vocea locotenentului Ionescu a urlat ca un bou...

2. Instrucția domnului medic militar Popescu, cu tema „Cum rămân sănătos” se amână pe motiv de boală...

3. Regulamentul nu poate fi încălcat absolut niciodată, cu excepția situațiilor prevăzute de regulament!

4. Să nu mai prind picior de soldat nebărbierit prin unitate!

5. Am auzit un zâmbet în formație!

6. Bateți trei pași și începeți să cântați cu stângul!

7. Să nu mai prind televizorul mergând noaptea prin camera!

8. Dacă sunteți proști și nu țineți minte cumpărați-vă un carnetel și un pix și țineți-le la buzunarul de la piept, și vă puteți nota. Uite așa ca mine...

9. Unuia i se face morală în fața plutonului: Aveți în față un măgar și un porc...(urmează muștrul și la sfârșit)...treceți la loc în formație măgarule!...

10. Sergentul către soldați: -Trebuie să țineți dușmanul tot timpul în ochi...Ce te holbezi așa la mine soldat!?....

Fanionul școlii

“Cred în misiunea mea de maistru militar și sunt mândru că aparțin acestei categorii de personal cu responsabilități tehnice speciale în Marină.

Oriunde voi fi, indiferent de situație, nu voi uita niciodată că sunt ROMÂN.

Cu loialitate și DEVOTAMENT servesc patria, România.

Așa să-mi ajute Dumnezeu! “

(Crezul Maistrului Militar)

